No. 41. 1825.

BREDASCHE COURANT

ZATURDAG den 8 OCTOBER.

GRIEKENLAND.

Napoli-di-Romania den 5 September.

Officieel stuk, aan de grieksche afgevaardigden te Londen gezonden.

Het gouvernement bevlijtigt zich, om de gelukkige tijding van den voorspoed der grieksche wapenen, zoo te Missolonghi als op Kandia, mede te deelen.

Missolonghi werd, van de landzijde, door eenen ondernemenden en in zijne ontwerpen standvastigen vijand, en, van den zeekant, door de turksche vloot benaauwd, aan welke het gelukt was, meer dan dertig vaartuigen in de haven te doen geraken, welke derzelver artillerie op de stad deden spelen. Alhoewel de grieksche vloot bij tijds onder zeil gegaan was, om de vesting bij te staan, zoo werd dezelve, door tegenwind en door stilte, zoodanig opgehouden, dat er, op den 3 Augustus, naauwelijk vier en twintig schepen, voor de stad hadden kunnen aankomen. Deze grepen de geheele vijandelijke vloot aan, en noodzaakten dezelve, om, op de schandelijkste wijze, met verlies van twee brikken, welke door onze matrozen genomen en verbrand werden, de vlugt te nemen. Alle de de turksche schepen zijn in de haven gebleven, en de vier grootste zijn den Grieken in handen gevallen, die zich van al het voorraad en van al de ammunitie, welke zij bevatten, hebben meester gemaakt. Twee andere zijn vernield geworden, en de overige naar den oever, onder de batterijen geweken zijnde, zijn der vlammen ten prooi geworden of door de Grieken omgekomen. De vlugt der vijandelijke vloot is des te schandelijker, daar zij slechts door vijftien onzer schepen is aangetast geweest.

Deze overwinning is tusschen den 4 en 5 Augustus behaald. Twee dagen te voren had de vijand, door de belegerden van Missolunghi, welke hem onophoudelijk tot den strijd uittartten, opgehitst, en onderrigt dat de grieksche vloot de vesting, welke, gelijk hij mede wist, op dat oogenblik aan alles gebrek had, stond te hulp te komen, dezelve op vier punten tevens, heftig aangegrepen, maar was teruggeslagen en had meer dan duizend man bij dien aanval verloren. Na het opbreken van de blokkade en toen de stad den noodigen voorraad had bekomen, vielen de troepen van *Zavella* en van *Caraiscadis* alsook van andere chefs, te zamen twee duizend man uitmakende, welke uit het kamp van Salona gekomen waren, en zich naar Apocuron en Carpeinsi begaven, den vijand in den rug, sloegen de Turken, dwongen hen tot den aftogt en bevrijdde Missolonghi; zij grepen daarenboven, op den 6 Augustus, na met de inwoners deswege overeengekomen te zijn, den aftrekkenden vijand aan, terwijl de belegerden, op verschillende punten eenen uitval deden. De krijgslist gelukte echter niet zoo wel als men gehoopt had; want onze troepen, welke buiten de vesting waren, werden genoodzaakt, terug te trekken, en de belegerden moesten weder in de vesting wijken, na niettemin twee honderd man van de Turken gedood en hun verscheiden stukken geschut ontnomen te hebben. Onze troepen hebben den grootsten moed betoond, de vernielde batterijen hersteld, en de loopgraven, die de vijand gedempt had, weder opgeruimd.

De Albanezen verlaten het kamp van *Roudschid*-pacha, zoo dat hij thans niet meer dan 400 man bij zich heeft. Even zoo is het met Salona gesteld; alle de Albanezen, die zich daar bevonden, zijn naar Zeitenni terug gekeerd, zoodat bijna alle de troepen, welke zich tegenwoordig in Griekenland bevinden en niet meer dan 12,000 bedragen, turksche troepen zijn.

Patras wordt nog steeds door zeven grieksche schepen geblokkeerd; ook zijn er kortelings nog twee afgezonden, om het belegerings-eskader van Prevezu te versterken, en wij hebben een manifest uitgevaardigd, waarbij deze beide plaatsen in staat van beleg verklaard worden. Een ander smaldeel van de vloot is eene af deeling van het vijandelijk leger gaan onderscheppen, welke, gelijk men ons gezegd heeft, naar Suda of Halycarnassus overgebragt werd.

Eenige dagen geleden zijn er tien schepen en drie branders, onder bevel van onze beste brander-kapiteins afgezonden, om de vloot in de haven van Alexandrie te gaan in brand steken.

Wij hebben gisteren avond vernomen, dat de Grieken van Candia, op den 14 Augustus, bezit van de vestingen en Kissamos hadden genomen, en dat verscheiden provincien de wapenen hadden opgevat.

Zeven honderd ingezetenen van Candia, welke, in de rampen van hun land, in Morea gekomen waren, en in de legers van Peloponesus en van Westelijk Griekenland dienden, zijn, met al wat zij noodig hadden, naar hun vaderland terug gekeerd, en het is hun gelukt, om bij de vesting Grambouses aan land te komen.

Het gouvernement houdt zich tegenwoordig ernstig met eene expeditie bezig, om onze landgenooten op Candia te hulp te komen. Wij hopen veel van deze onderneming, sedert alle de Albanezen, welke op dat eiland wonen *Ibrahim*-pacha naar Morea gevolgd zijn; daar zijn nu bijna geene troepen gebleven, behalve de Turken, die op het eiland wonen, en zelfs vergezeld een vrij groot aantal van deze insgelijks den pacha.

De Grieken hebben in de vesting Grambouses zeven en twintig stukken kanon, twintig mortieren, en eene groote menigte kruid gevonden. In de vesting Kissamos lag insgelijks eene groote menigte ammunitie.

Ibrahim-pacha is naar Tripolitza terug gekeerd. De Albanezen, welke, van Candia, ter zijne hulp gekomen waren, zijn verscheidenmalen door de Grieken geslagen en hebben, in eene dier gevechten, hunnen chef *Hassan*-pacha, verloren. Daar zijn verscheiden korpsen Peloponesiërs in de ommestreken van Tripolitza, op de grenzen van Calasrita, Caritona, Argos en Agropetron geformeerd geworden. Het aanzienlijkste korps is echter dat te Vervena onder de bevelen van *Theodorus Colocotroni*. Dit bedraagt omtrent 7000 man. Wij verzwakken, iederen dag, in verschillende schermutselingen of hinderlagen, de magt des vijands. Onzen troepen hebben deze soort van kleinen oorlog op eene systematische wijze begonnen, dewelke, zoo wij hopen, gelukken zal.

The Nimble is, eenige dagen geleden, met het geld der leening, alhier aangekomen, en gij zult uit het het decreet, waarvan u hiernevens kopij overzenden, zien, welk goed gebruik het gouvernement van dat geld denkt te maken.

Wij ontvangen op het oogenblik de tijding, dat *Ibrahim*-pacha, uit gebrek aan levensmiddelen en ammunitie, met het grootste gedeelte zijner troepen, naar de golf van Messenia trekt; hij heeft echter nog den weg van Dervenia, noch dien van Poliani, maar eenen nieuwen weg genomen, welke bijna onbruikbaar is, doch op welke hij niet bloot staat, om zulk een groot aantal onzer troepen te ontmoeten.

Daar heeft een zeer ernstig gevecht tusschen onze troepen en de zijne plaats gehad, hetwelk twee dagen geduurd heeft, en waarin wij hem groot nadeel hebben toegebragt. Wij twijfelen niet, of hij zal, wanneer hij den opstand op Candia verneemt, den moed bijna geheel verliezen.

(*geteek.*) De president G Conduriottis,
Anagnostis Spiliotakis,
Konstantijn Mauromichalis.

BEIDE-SICILIEN.

Napels den 15 September. Toen de koning, onze souverein, op zijne reis naar Milaan door Rome kwam, gaf hij den Heiligen Vader zijn verlangen te kennen, om eene reliek van het ware kruis te mogen hebben, waarvan een stuk te Rome als een der heerlijkste schatten van de kerk bewaard wordt.

Zijne Heiligheid aan den wensch van onzen vromen monarch willende voldoen, heeft de verlangde reliek overgezonden. Het stuk van het ware kruis is in een grooter kruis van lazuur-steen vervat, waarvan de voet kristal is.

Het feest der verheffing van het Heilige-Kruis was de gelukkigste gelegenheid, om Zr. Ms. onderdanen de aanschouwing van die reliek te vergunnen. Dezelve is in de kapel van het het paleis ten ten toon gesteld, en aldaar door de koninklijke familie en het geheele hof aangebeden.

HONGARIJEN.

Presburg den 26 September. De krooning van Hare Majesteit de Keizerin van Oostenrijk, *Carolina Augusta*, tot Koningin van Hongarije, heeft gisteren plaats gehad.

Drie dagen voor de krooning werd de kist, waarin de Hongaarsche rijkskroon met de overige kleinodien bewaard worden, uit de kapel neven de kerk van den heiligen *Martijn* in de woning van Zijne geheiligde Majesteit (zoo wordt de koning in Hongarije betiteld), overgebragt.

Den dag voor de krooning werd dezelve plegtstatig naar de kerk van den heiligen *Martijn* vervoerd en in de sacristij geplaatst.

Den 25ste begaven HH. MM. in plegtigen optogt naar de kerk van den heiligen *Martijn*. Aldaar aangekomen, plaatste Z. M. zich, na eenige kerkelijke plegtigheden, op eenen troon, terwijl H. M. de koningin op den ondersten trap van het altaar, op een daartoe bereid kussen nederknielde. H. M. kuschte het kruis, haar door den consecrator aangeboden, die voorts de litanij aller heiligen bad. Daarop nam de aarts-hertog *Palentijn* de rijkskroon van het hoofd Zijner Majesteit af en leide die op het altaar.

Bij het zingen van het vers » *ut omnibus fidelibus de-*

(*Het vervolg op den kant van deze bladzijde*)

functis", verhief Hare Majesteit de Koningin het aangezigt, en bleef zoo knielende tot aan het einde der litanij en der gebeden, waarop de consecrator met de heilige olie Hare Majesteit de Koningin aan den regter arm twee maal, en tusschen de schouders eenmaal zalfde.

Na de zalving begaf Hare Majesteit de Koningin zich achter het altaar, om te worden opgedroogd. Hierop keerde Hare Majesteit naar het hoog altaar terug, en knielden op denzelfden trap, als voorheen, op het kussen neder, en toen werd de huis-kroon op het hoofd van H M gezet door den Weszprimer bisschop (De bisschop van Weszprim heeft sedert aloude tijden het regt, om de gemalinnen der Hongaarsche koningen met de huiskroon te kroonen.) Vervolgens tilde de aarts-hertog *Palentijn* de heilige rijkskroon van het kussen op en stelde dezelve den consacrerenden rijks-primas ter hand, die dezelve eenigen tijd op den regter schouder van Hare Majesteit hield (Deze plegtigheid met de heilige rijkskroon duidt aan, dat de gemalin des Hongaarschen Konings ook een deel van den last der regering heeft te dragen. Werkelijk regerende Hongaarsche Koninginnen welke als zoodanig in den staatsstijl *Rex*, Koning, niet *Regina*, Koninginnen, heeten) gelijk *Maria* en *Theresia* waren, worden met de rijkskroon door de primas op het hoofd gekroond. Na verloop dezer plegtigheid, werd de rijkskroon teruggegeven en weder op het hoofd van Zijne Majesteit gezet.

Na de aldus geëindigde krooning, gaf de consacrerende primas Hare Majesteit den schepter in den regter, den rijks-appel in de linker hand, en begeleidde, met de tegenwoordige bisschoppen, onder het geschal van pauken en trompetten, Hare Majesteit naar den troon, waar hij, op den bovenste trap, den lofzang » *Te Deum Laudamus*" aanhief, terwijl men alle klokken geluid, en zoo wel uit het klein geweer als het grof geschut een salvo gegeven werd.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen den 1 October. Of het Britsche kabinet de wereld, opzigtens Griekenland, op dezelfde wijze zal verrassen, als zulks, in de gedenkwaardige laatste dagen van het vorige jaar, nopens de Zuid-Amerikaan-

(*Het vervolg op de andere bladzijde.*)

sche Staten het geval was, is eene vraag, welke men hier hoort opperen, die moeijelijk is op te lossen, doch echter voor als nog ontkennend schijnt te moeten beantwoord worden. Wanneer wij echter niet dwalen, dan mag men binnen kort gewigtige stappen te gemoet zien, ter voorbereiding van datgene, hetwelk de geheele Christen-wereld zoo vurig wenscht: » Griekenlands onvoorwaardelijke onafhankelijkheid van de Turksche heerschappij, als eenen zelfstandigen staat." Niet zonder oogmerk werd de Levantsche compagnie, welke sedert eeuwen het regt genoot, eigene agenten en consuls te benoemen, in stilte opgeheven; niet zonder oogmerk zag zij stilzwijgend van hare voorregten af, zonder de minste ophelderingen bij het parlement of elders te vragen Hier ging de staatkunde met eene juiste toepassing der staatshuishoudkunde, zoo als dit steeds behoorde te zijn, hand aan hand, en de regering kan thans ongehinderd iederen stap doen, welke zij tot haar eigen belang en dat van Europa dienstig oordeelt. Hetzelfde grondbeginsel, waarnaar Groot-Brittannien bij de herkenning der Amerikaansche Staten handelde, een grondbeginsel, hetwelk zoo duidelijk in de beroemde nota van den heer *Canning* aan sir *Charles Stuart* en aan den prins *van Polignac*, ontwikkeld is, zal ook hier ten grondregel van Engelands handelwijze strekken. Zoodra de kracht van dit rijk naar de zijde der onderdrukten overhelt, is de vrees voor eenen algemeenen oorlog in Europa verdwenen. Engeland verlangt niets, en ook van den kant van anderen kan niets verlangd worden; de inwendige oneenigheden der Grieken, voornamelijk door de onzekerheid van hun inwendig standpunt veroorzaakt, zullen van zelven ophouden, en wanneer het hun gelukt zich ook weder dit jaar werkelijk vrij te houden en den vijand uit het land te verdrijven, zoo kan Engeland hen met hetzelfde regt, met der daad vrij erkennen, als vroeger de Amerikaansche Staten, toen de eerste kommissarissen derwaarts werden gezonden. Bemiddelingen zijn dikwijls genoeg aangeboden, maar steeds afgeslagen geworden, en de nabijheid der Jonische eilanden regtvaardigt even zoo zeer eene tusschenkomst, als de West-Indische kolonien hunnen invloed op het vaste land van Amerika hebben aan den dag gelegd Slechts eene zaak kan gebeuren, eene oorlogsverklaring der Porte aan Engeland; maar de vrijheid van Griekenland zou hierdoor nog meer gevestigd worden, en wie hier te kort zou schieten, is niet moeijelijk te raden. Botsingen, zelfs toerustingen, wegens aangrenzende landen, en bijinzigten kunnen er allezins plaats hebben; doch de rust in Europa zal niet gestoord worden, vermits de gewigtste stap de rust van Europa juist zal bevorderen.

DUITSCHLAND en aangrenzende Rijken.

FRANKFORT den 2 October. Volgens berigten van de oostenrijksche zijde heeft het doordringen van drie grieksche brandschepen in de haven van Alexandria aldaar geene geringe ontsteltenis te weeg gebragt. Genoemde schepen hielden met eene voorbeeldelooze stoutmoedigheid op de haven aan, voerden europeesche vlaggen en seinden voor eene loots. Deze begaf zich rustig aan boord derzelve, en lootste eene der schepen, terwijl de beide andere volgden, naar binnen Zoodra de manschap van het eerste schip outdekte, dat men achterdocht begon te voeden, staken zij hetzelve tot groote verbazing van den loots, boven den wind van 100 europeesche koopvaardijschepen en eene fransche oorlogsbrik, in brand, en sprongen in de sloep. Gebrek aan brandstof was echter de oorzaak, dat het brandschip niet in de lucht sprong, maar zonder verdere schade te doen, door de schepen henen en op strand dreef, terwijl de loots op hetzelve omkwam. Was het opzet der Grieken gelukt, dan was welligt geen schip in de haven, geen huis in de stad ongeschonden gebleven.

De Onder-Koning van Egypte, welke toevallig in Alexandria was, liet nog dienzelfden avond den gouverneur *Billal-Aga* in zee steken, om de Grieken optezoeken. Deze is wel in de gelegenheid geweest, om dezelve te vinden, daar men in den nacht van den 11 eene hevige kanonnende naar de zijde van Damiate hoorde, alwaar de Grieken een convooi kleine turksche schepen aantastededen, doch heeft het geraden geoordeeld, om het steven in eene tegenovergestelde rigting te wenden, en dus alle onaangename ontmoetingen te vermijden. De Onder-Koning heeft dit zeer euvel opgenomen; is zelf aan boord gegaan van eene korvet, welke hij in Genua heeft laten bouwen; heeft de zee tot in 't gezigt van Cyprus en Kandia doorkruist, doch geene grieksche vloten kunnen aantreffen.

Inmiddels is gedurende de afwezigheid van den Onder-Koning op het onverwachtst de groote turksche vloot van den *Kapudan Bassa* komen opdagen, bestaande uit 10 fregatten, 10 korvetten, 20 brikken en 10 schoners. Deze komst heeft de inwoners op nieuw eene groote schrik aangejaagd, zoo dat de regerings-raad verscheidene koopvaardijschepen uitzond, om den Onder-Koning van het gebeurde berigt te geven, en denzelven uit te noodigen, om onmiddelijk terug te keeren. Deze handelwijze zoude geene bijzondere goede verstandhouding tusschen den Sultan en deszelfs vazal, den Onder-Koning van Egypte, doen vermoeden, doch de konstantinopolitaansche vloot heeft eene gestrenge krijgstucht in acht genomen; — de *Kapudan-Bassa* heeft de terugkomst van den Onder-Koning gewacht, en is, na de gebruikelijke eerbewijzing te hebben genoten, den 20 Augustus met denzelven aan wal gegaan. Men was destijds in Alexandria druk bezig met het uitrusten van de nieuwe expeditie egiptische troepen, welke naar Morea bestemd is, doch men meende, *dat zij niet voor op 't laatst van September in zee zoude kunnen steken.*

De laatste berigten uit Konstantinopel zijn van den 2 September. Men verhaalde aldaar, dat de oneenigheid onder de Grieken bleef aanhouden, doch men voegde er bij, dat de gelukkige tegenstand van Missolonghi de partij der onafhankelijken nieuwen moed had ingeboezemd; dat de opstand op Candia bleef aanhouden en als eene wezenlijke afwending konde worden beschouwd. — Den 15 Augustus moet intusschen de Regering van Nauplì het berigt hebben bekomen, dat *Ibrahim* den terugtogt naar Nisi had aangenomen.

VAN DE MEIN den 2 October. De meeste dagbladen uit dezen omtrek vermelden het welgelukken van de eerste proeve van de vaart met het stoomschip op den Boven-Rijn. Men houdt zich thans verzekerd, dat de geheele stroom tot aan Kehl, en tot den Boven-Mein, in het aanstaand jaar door stoomboten zal bevaren worden. Offschoon de stoomboot *de Rijn* niet gebouwd is op zoodanige wijze, als voor de boven-rijn-vaart gevorderd word, heeft zij de reis van Keulen tot Kehl, welke op een afstand van 100 uren wordt berekend, tegen den stroom in 74 uren en met den stroom in 27 uren afgelegd, en daarbij van Koblentz af de water-diligence, die met eenen hevigen n. w. wind te kampen had, tot Bonn op 't sleeptouw genomen. Het is nu proefondervindelijk bewezen, dat de vaart van Keulen tot Straatsburg en 4 à 5 en van daar terug in 2 dagen kan worden afgelegd, terwijl men te voren onder de gunstigste omstandigheden, 14 dagen behoefde, om te water van Mentz tot Straatsburg te komen.

— Een der beroovers van de postwagen bij Montabaur is gegrepen en op zijne erkentenis is nog een zestal verdachte personen in verzekerde bewaring gesteld.

N E D E R L A N D E N.

BRUSSEL den 4 October. Men verzekert dat er eerstdaags groote bevorderingen bij het leger, en wel van de hoogste rangen af, zullen plaats hebben.

— Uit Vilvoorde heeft men, onder dagteekening van heden, den volgenden brief ontvangen. „ Gisteren avond tegen acht ure is er brand ontstaan in de boerderij van het kasteel van den Baron *de Peirthy*. Tegen tien ure heb ik mij met de brandspuiten van onze Gemeente derwaarss begeven, maar ondanks onze pogingen hebben wij niets dan de stallen kunnen behouden. Verscheiden muren zijn ingestort, en men vreest dat een kind, hetwelk dezen morgen wordt vermist, welligt onder het puin bedolven is geraakt. Het is thans acht ure en het zich in de schuur bevindende graan, brand steeds voort. Ik kan den ijver, welke onze veldwachters, de marechaussée van Vilvoorde en een aantal inwoners dier gemeente bewezen hebben, geenen genoegzamen lof toezwaaijen. De heer *Scheppers*, Substituut van den Procureur des Konings heeft zich des nachts ten een ure, op de plaats van het voorval begeven, en ten gevolge van het door ons gedane onderzoek, houden wij ons overtuigd, dat het onheil door kwaadwilligheid is berokkend geworden.

In de gemeente Schaerbeek is mede brand geweest, doch van denzelven weet men nog geene bijzonderheden.

— Het *Journal de la Belgique* bevat het volgende uittreksel uit eenen brief, gedagteekend Port au Prince den 7 Augustus. „ De zich alhier bevindende kooplieden uit de Vereenigde Staten zijn woedend over de voorregten, welke het gouvernement bij het koop-tractaat der onafhankelijkheid van het eiland, aan den Franschen koophandel heeft toegestaan, en twijfelen niet, of de president zal, in zijne aanstaande boodschap, het nemen van maatregelen daaromtrent ten sterksten aanprijzen. Ook beginnen de Haïtiërs te vreezen; zij voorzien dat Frankrijk zich het tijdstip der verkiezing van eenen nieuwen president, of wel het eerste misverstand tusschen de Zwarten en de Mulatten ten nutte zal maken, om St. Domingo op nieuw tot den staat van kolonie terug te brengen

BRUSSEL den 2 October. Men verneemt dat de Koning van Pruissen, laatstelijk met onze Koninklijke familie het slagveld van Waterloo bezoekende, zich de plaats heeft laten aanwijzen, waar de Prins van Oranje zijne roemrijke wond bekwam, en dat hij die gelegenheid heeft waargenomen om aan Z K. H. het kommando van een der schoonste regimenten van de Pruissische armee te vertrouwen; welk regiment men zegt dat voortaan den naam van deszelfs nieuwen kommandant voeren zal.

— Een geneesheer te Londen, die, reeds langen tijd over eene dame had gepraktiseerd, raadde haar de wateren van Bath te gaan gebruiken, en gaf haar een verzegelden brief voor den geneesheer dier stad. De dame te Bath komende besloot, hetzij uit ongerustheid, hetzij uit nieuwsgierigheid, den brief te openen, en las in denzelven het volgende:

„ *Mijn waarde vriend! Ik zend u eene vette duif, die ik redelijk wel geplulmd heb, maar die nog verder kan geplulmd worden: trek er zoo veel mogelijk partij van.*"

Deze brief deed meer goeds aan de dame dan al de voorschriften van den Londenschen docter. Zij liet de medicijnen en de geneesheeren varen, en zond aan den docter te Bath, den brief van dien van Londen, met eene vette, goed geplulmde duif.

— In den *Courier de Gand* leest men: » Op hoog bevel, heeft de politie zich eergisteren namiddag vervoegd ten huize van den abt *de Muynck*, vicaris van St. Nicolaas te Gent, en, bij diens afwezigheid, alle zijne papieren in beslag genomen."

[*Het vervolg op den kant van deze blads.*]

133ste **Koninklijke Nederl. Loterij.**

EERSTE KLASSE.

1ste Lijst. No 14252, eene premie van ƒ 1000. No. 11751, een prijs van ƒ 1000.
2de Lijst. No. 17221, een prijs van ƒ 1000.
3de Lijst. No. 21277, een prijs van ƒ 5000. No. 22195, een prijs van ƒ 1000.
4de Lijst. No. 18049, een prijs van ƒ 1000. No. 23771, een prijs van ƒ 1000.
5de Lijst. No. 30664, een prijs van ƒ 1000.
6de Lijst. No. 25064, een prijs van ƒ 1000. No. 25900, een prijs van ƒ 20000.

MARKT-PRIJZEN der Stad Breda, van den 7 October 1825.

	Gl.	Cs.
Het Mudde Tarwe ƒ	5:	77
——— Rogge. (Nieuwe)	3:	66
——— (Oude)	3:	17
——— Gerst. (zomer)	00:	38
——— Boekweit	3:	51
——— Haver	00:	00
Fijn Tarwen Meel of Bloem Ned pond.	00:	28
Grof ——— idem	00:	00
Boter idem	00:	65
Nieuwe Zand Aardappelen [Vat of Mudde].	1:	80
't ½ Ned pond Fijn Tarwe Brood	00:	14
De 1 ——— Grof. idem	00:	14
De 2 ——— Boekweit	00:	14
De 3 ——— Roggen Brood	00:	20
Het Ned. Pond Rundvleesch	00:	40
——— Kalfsvleesch	00:	45
——— Schapenvleesch	00:	45
——— Versch Varkenvleesch	00:	35
——— Gerookt idem	00:	75
Het 1000 Eiken Telhout	2:	70
——— Doof Hout	1:	65
De Kar Spaanders	3:	15
——— Struiken	3:	40
De 100 Mutsaard	2:	90

30 in het last.

Te BREDA bij F. B. HOLLINGERUS PIJPERS, Boekdrukker & Boekverkooper.